

Et Mindretal (Naberg, N. Andersen og Hammerich) mener derimod ikke, at Ministeriets Ret til at give Koncession bør være afhængig af den her omtalte Tilslutning og stiller derfor Underændringsforslag i den Retning.

Under § 2 litra c. bestemmer Lovforslaget, at der skal stilles betryggende Sikkerhed for Jærnbanens fortsatte Drift. Udvalgets Flertal stønner ikke denne Betingelses absolute Nødvendighed, men er ikke uviligt til at gaa ind paa Tanken, naar det kan ske under en noget anden Form. Den foreslaaede Form finder man nemlig noget betænkelig derved, at den paabyrder Bidragyderne en ubestemmelig Garanti, hvis Kællevidde ikke kan overses, og som derved kan virke hæmmende paa den fornødne Tilslutning til Baneanlægget. I Udvalget er der derfor fremkommet Forslag om at tilvejebringe den forlangte Betryggelse ved Opretelsen af en Reservecfond, opsparet af det eventuelle Driftsoverskud, saaledes at intet Udbytte udbetales Bidragyderne, førend Reservecfonden er bragt op til at udgøre 5 pCt. af Anlægskapitalen. Et enkelt Medlem har ønsket Reservecfonden bestemt til 10 pCt., saaledes at de 5 pCt. tilvejebringes sammen med Bidragstegningen og stiller Underændringsforslag i den Retning.

Bedrørende Statsstilskuddet til saadanne Baneanlæg er Udvalgets Flertal enig med Lovforslaget deri, at Grænsen herfor helst ansættes til en vis Kvotadel af Anlægskapitalen og da navnlig under Hensyn til de mer eller mindre billige Jærnbaneystemer, der kunne tænkes bragte i Anvendelse for Fremtiden. Smidertid har man dog troet at burde foreslaa en Forandring af den i Lovforslaget satte Grænse for Tilskuddet, saaledes at dette forhøjes fra „en Fjerdedel“ til „to Femtedele“, Ekspropriationsudgifterne frareguede. Ved at holde disse uden for Beregningen har man tilfattet at opnaa et noget større Tilskud til Banerne i de ringere Egne af Landet, idet Ekspropriationsudgifterne

der vil være betydelig billigere end i de bedre Egne, og Jorffellen i disse Udgifter da komme de fattige Egne til Gode som forøget Tilskud. Forhøjelsen af Statsstilskuddet fra en Fjerdedel til to Femtedele bliver ogsaa af mindre væsentlig Betydning, naar den Del af Anlægskapitalen, som Ekspropriationen udgør, holdes udenfor. Der har for Udvalget været saa meget mindre Grund til at nære nogen Betænkelighed ved at sætte Grænsen for Statsbidraget et Stykke længere ud, som Lovforslaget jo ikke gør denne Grænse forpligtende for Regeringen.

I Forbindelse med Ekspropriationsudgifternes Udeladelse af Beregningen for Statsstilskuddet staar Vædringsforslaget under Nr. 13 til § 4. Naar disse Udgifter holdes udenfor, kan der i § 4, hvor Taleren er om Laan, ikke henvises til den efter § 3 medgaaede Kapital. Thi ved Spørgsmaalet om Størrelsen af Laan i Forhold til Anlægskapitalen, maa Ekspropriationsudgifterne selvfølgelig komme med i Betragtning. Naar man for øvrigt bibeholder § 4 i Lovforslagets Affattelse, med Bestemmelsen om, at en Fjerdedel af den fulde Anlægskapital kan tilvejebringes ved Laan, saa er det nærmest under Hensyn til, at denne Bestemmelse faktisk vil medføre, at der derved ogsaa sættes en Minimalgrænse for Statsbidraget. Naar nemlig Kommuner og private have præsteret, hvad Lovforslaget fordrer med Hensyn til Tilvejebringelsen af Halvdelen af Anlægskapitalen, og Regeringens Bemyndigelse til at give Laantilladelse kun udstrækker sig til en Fjerdedel af denne Sum, saa maa selvfølgelig mindst den sidste Fjerdedel tilskydes af Statskassen.

Den Digestilleshed sammen med de øvrige Bidragydere, som Lovforslagets § 3 kræver for Statsbidraget, har Udvalget ikke saa ganske kunnet billige, naar der ses hen til, at Lovforslaget forpligter disse til at betrygge Banens fortsatte Drift og dermed altsaa paalægger dem en større Risiko. Under dette Hensyn finder Udvalget det billigt, at Staten nøjes med sekundært Ud-